

14 AUG 1970

[Handelsministeren.]

nu er i besiddelse af, kan jeg allerede i dag give udtryk for en personlig positiv indstilling. Må jeg også tilføje, at jeg meget vel forstår hr. Lysholt Hansens og hans partis, skal vi sige klemme i forhold til 15. martsfristen. Det er imidlertid en administrativ afgørelse, og med hensyn til administrative afgørelser vil man jo fra hr. Lysholt Hansens partis side kunne anvende også andre skridt i folketinget end netop fremsættelse af lovforslag, skridt, som ikke nødvendigvis er bundet til en 15. marts-grænse.

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne takke ministeren for det, synes jeg, meget positive svar, men for os er problemet altså stadig væk 15. martsfristen; vi mener, at hvis ministeren efter indstillingen må give afslag, er folketinget afskåret fra at tage stilling til spørgsmålet.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: hvor hurtigt kan mit parti, efter at egnsudviklingsrådet i morgen har holdt sit møde, forvente besked om, hvilken beslutning der træffes? Det vil jo være sådan, at vi eventuelt må bede om dispensation fra fristen, hvis lovforslag skal fremsættes.

Lad mig sluttelig sige følgende: der var med i lovgivningsarbejdet et andet problem, nemlig investeringsfradraget, som udløber den 31. december 1970, og jeg vil egentlig gerne spørge ministeren: hvilke tanker har man i regeringen om forlængelse eller ikkeforlængelse af denne bestemmelse?

Handelsministeren (Knud Thomsen): Hvad det sidste spørgsmål angår, må jeg anmode hr. Lysholt Hansen om at rette spørgsmålet til finansministeren. Jeg har ikke nogen myndighed på dette område.

Jeg ville tro, at jeg i løbet af 8-10 dage kan træffe en endelig afgørelse efter en indstilling, som formentlig vil foreligge meget snart.

Jeg kan sige, at jeg personlig naturligvis ikke ville modsætte mig det, hvis man skulle føle sig tvunget til at fremsætte lovforslag,

men jeg har heller ikke megen beføjelse på dette område; mig bekendt afgøres det vistnok i møder mellem gruppeformændene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kaj Andresen* til boligministeren:

„Er det ministerens hensigt som fortsættelse af indførelse af øget lejerdemokrati at gennemføre lovændringer, så der kan etableres ejerlejligheder i de sociale boligselskaber?“

Kaj Andresen: Mit spørgsmål har sin baggrund i en artikel, der har stået i Boligen i februar måned, hvor ganske vist ikke boligministeren, men ministeren for offentlige arbejder har fremsat en række synspunkter om boligpolitikken.

Mange af disse synspunkter kunne det nok være interessant at kommentere, men her erklærer trafikministeren ejerlejlighedsprincippet sin kærlighed. Han siger, at princippet er for godt til, at det skal ødelægges af dets egne fejl, og — det er det mest interessante i udtalelsen — beklager, at det ikke blev udstrakt til at gælde de sociale boligselskaber.

Princippet velsignelser kender vi jo allerede i stor udstrækning. Vi har set, hvordan det medfører spekulation i bolig mangelen, hvordan priser i gamle ejendomme jobbes op, hvordan saneringen vil blive fordyret, og det stiller store krav til lånemarkedet, vel både det almindelige, det grå og det sorte.

For disse velsignelser har da i hvert fald hidtil det sociale byggeri været skånet. I den omtalte artikel siges det imidlertid, at nu må de sociale selskaber med, og føjes det til, det hænger jo nøje sammen med indførelsen af lejerdemokrati i de sociale selskaber. Det vil altså sige, det er ikke så meget lejerdemokrati, men ejerdemokrati, der er tale om. Det har da forhåbentlig ikke været hensigter af den art, der lå bag boligministerens opfordring til Lejernes Landsorganisation og Fællesorganisationen af almennytt-